

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011447
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011447.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. P. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/71/2021 zo dňa 04.04.2022.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/71/2021 zo dňa 04.04.2022 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v období od mesiaca január 2011 do 24.06.2014 (do nástupcu do VTOS - Prešov) a v období od mesiaca júl 2020 - doposiaľ v Prešove a inde si úmyselne ako zákonný otec P. P., nar. XX.XX.XXXX, neplní riadne a včas svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ktorá mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a ku ktorej bol taktiež zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prešove č.k.: 27P 540/2008-103 zo dňa 02.12.2009, právoplatným dňa 08.01.2010 a vykonateľným dňa 21.01.2010, ktorým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k.: 5C 12/2008-57 zo dňa 12.09.2008 tak, že bolo zvýšené výživné zo strany otca pre mal. P. P. zo sumy 1.000,-Sk (33,19 EUR) mesačne na sumu 50,- EUR mesačne, ktoré má poukazovať k rukám matky dieťaťa U. P., nar. XX.XX.XXXX, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.09.2009 opakovane do budúcnosti, čím mu takto za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 2.850,- Eur,

za čo mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení, v dôvodoch ktorého prostredníctvom svojho obhajcu namietal výrok o treste, ktorý považoval za nezákonný. Namietanú nezákonnosť videl v tom, že sa nejednalo o to, aby neplatil výživné k rukám matky maloletého syna, ale keďže matka U. P. sa s ním nestretáva dlhodobo a boli uvedené viaceré adresy jej pobytu, vrátili sa mu niektoré platby späť, ktoré boli predložené na hlavnom pojednávaní. Uvedomuje si protiprávnosť svojho konania, len sa nazdáva, že vzhľadom na všetky okolnosti, ako sú vyhlásenie o vine, prejavenie ľútosti, vyhlásenie vedenia riadneho spôsobu života po návrate z výkonu trestu, vynaloženie všetkého úsilia sa zamestnať a riadne plniť výživné, uložením podmieneného trestu by sa predchádzajúce odsúdenie obžalovaného s výkonom na nepodmienečný trest splnil hlavne prevýchovný účel. Má za to a považuje za potrebné tiež uviesť, že po návrate z výkonu trestu odňatia slobody si nevie zabezpečiť primeranú prácu, a keď spomenie, že bol vo výkone trestu, nie je oňho ako o pracovníka záujem. Tiež počas situácie s Covidom zamestnávateľa neprijímali zamestnancov, ale naopak, prepúšťali ich. Z dôvodu

nemožnosti sa zamestnať nemal možnosť ani získať krátkodobú pôžičku, či úver. Vynaložil všetko úsilie k tomu, aby si mohol svoju vyživovaciu povinnosť určenú súdom plniť pravidelne a taktiež sa starať o svoju starú matku, ktorá má toho času vážne zdravotné problémy. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na dlhšiu skúšobnú dobu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmal správnosť postupu konania, v rámci ktorého nezistil žiadne chyby zakladajúce zrušenie napadnutého rozsudku. Obžalovaný mal možnosť na hlavnom pojednávaní vyjadriť sa ku skutku, čo využil, keď po zákonom poučení vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, pričom po predpísanom procesnom postupe bolo toto jeho vyhlásenie o vine súdom aj prijaté. Obžalovaný mal možnosť sa vyjadriť aj k vykonávaným dôkazom a osobne predniesť argumentáciu o zmiernení ukladanému mu trestu v rámci záverečnej reči a posledného slova, pričom jeho práva na obhajobu v konaní pred súdom boli realizované i prostredníctvom obhajcu. Odvolací súd nezistil, aby došlo k porušeniu jeho obhajobných práv.

Následne odvolací súd preskúmal iba výrok o treste, keďže odvolanie obžalovaného bolo obmedzené i v dôsledku právoplatne uznannej viny zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona prijatím vyhlásenia obžalovaného.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že konajúci súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, ktorá v sebe zahŕňa tak priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu ako i jeho oľutovanie, na čo poukazoval obžalovaný v dôvodoch odvolania. Na tieto okolnosti teda súd prihliadal. Obžalovanému priťažovalo to, že už bol v minulosti trestne stíhaný, čo zakladá aplikáciu ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zákona. S týmito zistenými okolnosťami sa stotožnil aj odvolací súd a považuje ich za vecne správne.

Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností konajúci súd ukladal obžalovanému trest v rámci trestnej sadzby stanovenej zákonom podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona na jeden rok až päť rokov. Po posúdení okolností skutku, spôsobu jeho spáchania, postoja obžalovaného k skutku, s prihliadnutím i na následok a na zabezpečenie účelu trestu v rámci individuálnej ale i generálnej prevencie konajúci súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne, pretože výkon predchádzajúcich trestov zrejme nevedli k jeho náprave.

Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka je na dolnej hranici trestnej sadzby a je zákonným, keďže nejde o uloženie trestu pod alebo nad trestnú sadzbu stanovenú zákonom. Aj rozhodnutie, že trest vykoná, keďže konajúci súd uložil nepodmienečný trest, je zodpovedajúce zákonu. Konajúci súd mal k dispozícii odpis registra trestov, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ celkom päťkrát odsúdený za rôznu trestnú činnosť, z toho v štyroch prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Išlo o odsúdenie za trestné činy ublíženia na zdraví a výtržníctva, marenia výkonu úradného rozhodnutia, týrania blízkej osoby a zverenej osoby, zanedbania povinnej výživy a ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. K ostatnému odsúdeniu obžalovaného došlo rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3T/4/2014 sp. zn. 3T/4/2014 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, 3 písm. a) a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, v rámci ktorého bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 72 mesiacov so zaradením pre účely výkonu tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 96 mesiacov, pričom bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/101/2014 z 02.07.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody 12 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia za prečin ublíženia na

zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona. Obžalovaný uložený trest odňatia slobody vykonal dňa 24.06.2020.

Z doposiaľ uvedeného plynie, že obžalovaný sa protiprávneho konania nedopustil prvýkrát, preto na predchádzajúce odsúdenie a spáchanie aj ďalších trestných činov bolo potrebné prihliadať pri hodnotení zabezpečenia účelu trestu vymedzeného v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Správne poznamenal konajúci súd, že pokiaľ obžalovaný si neplnil po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody svoju vyživovaciu povinnosť, teda dopúšťal sa protiprávneho konania, zrejme výkon predchádzajúcich trestov nesplnil svoj účel, ktorý v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona spočíva v zabránení páchatelovi v páchaní trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradiť iných od páchania trestných činov.

Uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, ako to navrhol obžalovaný, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu neprimeraným a miernym trestom, keďže takéto tri tresty obžalovaný v minulosti uložené mal a tieto nevedli k jeho náprave, keďže od roku 1999 opakovane pácha trestnú činnosť. Práve táto úvaha viedla i odvolací súd k záveru, že pokiaľ obžalovaný po vykonaní trestu odňatia slobody v dlhšom trvaní pokračoval v protiprávnom konaní, ktorým udržiaval protiprávny stav, ak neplatil výživné na svoje maloleté dieťa, uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu nie je trestom, ktorým by sa mohla dosiahnuť náprava obžalovaného. Ak totiž k prevýchove obžalovaného nevedol výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody, hrozba výkonom trestu nie je dostatočná na dosiahnutie účelu trestu ukladaného za spáchanie trestného činu. Na tomto závere nemení nič ani tvrdenie obžalovaného, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vedie riadny život, pretože nespáchal žiadny trestný čin a ani priestupok. K vedeniu riadneho života patrí aj plnenie si svojich rodičovských a občianskych povinností, t. j. i plnenie si vyživovacej povinností voči deťom. Obžalovaný si túto povinnosť neplnil pred nástupom na výkon trestu od mesiaca január 2011 až do 24.06.2014 a ani po jeho prepustení dňa 24.06.2020, preto sa rozhodovalo o uložení trestu za celé toto rozhodné obdobie. Námietky uplatňované v odvolaní, že si obžalovaný nevedel zabezpečiť primeranú prácu po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené, keďže sa dotýkajú posúdenia viny zo spáchaného skutku, v tomto rozsahu je rozsudok právoplatný.

Vychádzajúc z prezentovaných úvah odvolací súd uzavrel, že uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka je trestom primeraným a zodpovedajúcim zákonu so zreteľom aj na okolnosť, ktorou je vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku. Ak by k takémuto vyhláseniu zo strany obžalovaného nedošlo, výmera uloženého trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby by nezodpovedala kritériám pre ukládanie trestu predovšetkým so zreteľom na hodnotenie osoby obžalovaného a jeho predchádzajúci život.

Obžalovaný bol pre účely uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ktoré rozhodnutie zodpovedá v ňom uvedených podmienkach. Obžalovaný pred spáchaním časti prečinu zanedbania povinnej výživy bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto i rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu je výkonom zákonným.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.